

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 24.7.2009
COM(2009) 383 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

**относно прилагането и функционирането на режима за местен граничен трафик,
въведен с Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета за
определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни
граници на държавите-членки**

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

относно прилагането и функционирането на режима за местен граничен трафик, въведен с Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите-членки

1. ВЪВЕДЕНИЕ

На 20 декември 2006 г. Европейският парламент и Съветът приеха Регламент (ЕО) № 1931/2006 за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите-членки (Регламент за местния граничен трафик (МГТ))¹. Този регламент позволява на държавите-членки да се отклоняват, за лица, които живеят в граничен район, от общите правила за гранични проверки, предвидени в Кодекса на шенгенските граници², с цел да се предотврати създаването на пречки пред търговията, социалния и културния обмен или регионалното сътрудничество със съседни. При прилагането на режима за местен граничен трафик, държавите-членки могат да сключват двустранни споразумения със съседните държави, с цел да се разгледат специфичните нужди във връзка с техните съответни съседи, тъй като тези нужди се различават значително поради различните местни, географски, социални и икономически обстоятелства. Тези двустранни споразумения трябва напълно да съответстват на параметрите, определени от регламента за МГТ за режимите за местен граничен трафик. Параметрите, и по-специално определението за местен граничен район, бяха установени след трудни преговори в рамките на Съвета, и се счита, че представляват крехко, точно равновесие между, от една страна, улесняването на лицата, които живеят в гранични райони и които трябва често да преминават границата, и от друга страна – изискванията, свързани със сигурността, на цялото Шенгенско пространство.

Съгласно разпоредбите на член 13 от Регламента за МГТ, държавите-членки трябва да се консултират с Комисията преди сключването на двустранно споразумение за местен граничен трафик, за да се провери неговата съвместимост с регламента. Ако Комисията прецени, че споразумението е несъвместимо с регламента, тя уведомява съответната държава-членка. Държавата-членка трябва да предприеме всички необходими мерки за изменение на проекта на споразумение в разумен период по начин, че установените несъответствия да бъдат отстранени. Същите принципи за консултиране между държавите-членки и Комисията се прилагат при двустранни споразумения, които са сключени преди влизането в сила на Регламента за МГТ и които следва да бъдат приведени в съответствие в този регламент.

Необходимо е да се подчертае, че щом веднъж Общността приеме законодателство в дадена област, тя придобива изключителна външна компетентност в областта,

¹ ОВ L 29, 03.02.2007 г., стр. 3.

² Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници); ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

обхваната от законодателството. Следователно държавите-членки губят правомощието си да договарят споразумения с трети държави в областта, обхваната от съответното законодателство (доктрината ERTA). Отклоняването от този принцип е възможно, ако общностният правен инструмент, с който е придобита външната компетентност, изрично упълномощава държавите-членки да сключват такива споразумения. Такова упълномощаване действа като повторно делегиране на правомощия, които по принцип са били изгубени в полза на Общността, и поради това следва да се тълкува ограничително.

Съгласно член 18 от Регламента за МГТ, Комисията е задължена, две години след влизането в сила на регламента, да докладва на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането и функционирането на режима за местен граничен трафик. Настоящият доклад изпълнява това задължение.

2. МЕРКИ ЗА УЛЕСНЕНИЕ, ОПРЕДЕЛЕНИ В РЕГЛАМЕНТА ЗА МГТ

Регламентът за МГТ определя редица мерки за улеснение на жителите на гранични райони в сравнение със стандартните процедури и проверки, приложими при преминаване на външните граници, определени в Кодекса на шенгенските граници. Тези мерки за улеснение включват:

- Дерогация от условията за влизане, определени в Кодекса на шенгенските граници, включително от изискването за виза.

Притежателите на разрешително за местен граничен трафик са освободени от i) задължението да притежават виза (ако съществува такова задължение) и ii) необходимостта да притежават достатъчни средства за съществуване, както за периода на планирания престой, така и за завръщането. На граничния контролен пункт не могат да се изискват съпътстващи документи за доказване целта на престоя.

- 90 дена непрекъснат престой.

Притежателите на разрешително за местен граничен трафик могат да останат на територията на съответната съседна държава без никакви ограничения във времето, с изключение на това, че всеки непрекъснат престой не може да надвишава 90 дена. Това е дерогация от стандартното правило на Кодекса на шенгенските граници, което ограничава краткия престой до най-много 90 дена в рамките на 180 дена.

- Разрешителните за местен граничен трафик могат да бъдат издавани безплатно.
- Разрешителните могат да бъдат издавани с период на валидност от 1 до 5 години.
- Възможно е създаването на специални гранични контролни пунктове за местния граничен трафик.
- Възможно е запазването на специални ленти в обичайните гранични контролни пунктове, предназначени само за жители на граничните райони.
- Лица, които редовно преминават външна сухопътна граница и които поради честото си преминаване на границата са добре известни на граничната охрана, могат да бъдат подлагани само на случайни проверки.

- Притежателите на разрешително за местен граничен трафик са освободени от изискването за поставяне на печат в паспорта при преминаване на границата.
- За да се възползват от режима за местен граничен трафик, жителите на местния граничен район трябва да изпълняват няколко условия, включително:
 - да са били жители на местния граничен район най-малко 1 година;
 - да притежават валиден документ за пътуване;
 - да не са обект на сигнал в Шенгенската информационна система;
 - да представят доказателство за своя статут на жители на граничен район и основания за често преминаване на границата;
 - да не бъдат считани за заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите-членки.

3. КОНСУЛТИРАНЕ ВЪЗ ОСНОВА НА ЧЛЕН 13 ОТ РЕГЛАМЕНТА ЗА МГТ. НАСТОЯЩО СЪСТОЯНИЕ.

От май 2007 г. (когато бе отправено първото искане за консултиране) Комисията участва в консултации с редица държави-членки. Тези консултации включват обмен на информация и неофициални съвети, експертни срещи между служители на държавите-членки и на Комисията, както и официален обмен на кореспонденция относно съвместимостта на проекти на двустранни споразумения с Регламента за МГТ. Следните двустранни споразумения бяха предмет на консултиране:

- Унгария — Украйна

Унгария бе първата държава-членка, която през май 2007 г. изпрати проект на споразумение за консултиране с Комисията. Комисията заяви, че определението на граничен район в проекта на споразумение е несъвместимо с Регламента за МГТ (местният граничен район се простираше над 50 километра от границата). Бе поискано от Унгария да измени проекта. Унгария уведоми Комисията, че споразумението е влязло в сила на 11 януари 2008 г. След влизането му в сила окончателната версия на споразумението бе изпратена на Комисията, без да бъдат включени поисканите изменения, и обсъжданията с Комисията продължиха. През януари 2009 г. Унгария уведоми Комисията, че унгарските мисии в Украйна са издали 34 000 разрешителни за местен граничен трафик от датата на прилагане на споразумението и че режимът за местен граничен трафик функционира гладко. Около 80 % от кандидатите за разрешително за местен граничен трафик са притежавали преди това унгарска виза. Съгласно информация, предоставена на Комисията от унгарското правителство, и въз основа на преброяване на населението от 2001 г., унгарското малцинство в Украйна наброява 156 600 лица, които до голяма степен са концентрирани в областта Zakarpatska Oblast, в съседство с Унгария и Румъния. Това е в резултат на исторически причини, свързани с промяна на унгарските граници през последното столетие. 84 % от това унгарско малцинство е концентрирано близо до унгаро-украинската граница, като е в разстояние от 20 км от границата, а 95 % от това

население живее в разстояние от 50 км. Засегнатите лица са запознати с възможностите на разрешителното за местен граничен трафик и се възползват в голяма степен от него за улесняване на своето всекидневие. Повечето от тях имат членове на семейството, които живеят в Унгария, и често им се налага да пътуват до Унгария, за да се занимават с малък бизнес или за получаване на висше образование. Регистриран е само един случай на злоупотреба с разрешително за МГТ.

- Полша – Украйна

През януари 2008 г. Полша предаде за консултации първия проект на двустранно споразумение. По време на процеса на консултиране бяха открити две несъответствия: обхватът на граничния район (50 км вместо 30 км) и изискването за притежаване на пътна медицинска застраховка, наложено на лицата, които се ползват от режима за местен граничен трафик. От Полша бе поискано да измени съответните части на споразумението преди влизането му в сила. През февруари 2009 г. Полша уведоми Комисията относно измененията, въведени в споразумението. По отношение на обхвата на граничния район Полша измени споразумението в съответствие с искането на Комисията. Споразумението обаче не бе изменено по отношение на изискването за притежаване на пътна медицинска застраховка. През март 2009 г. Комисията прикани полските органи да изменят съответните части на споразумението. Споразумението влезе в сила на 1 юли 2009 г. без поисканото изменение.

- Литва – Беларус

През януари 2008 г. на Комисията бе предаден за консултации проект на споразумение между Литва и Беларус. Комисията откри несъответствие, свързано с изискването за притежаване на пътна медицинска застраховка (както при споразумението Полша—Украйна). От Литва бе поискано да измени съответната част на споразумението.

- Литва – Руската федерация

През април 2009 г. на Комисията бе предаден за консултации проект на споразумение между Литва и Руската федерация. Към Литва бяха отправени препоръки само за по-дребни изменения, за да се гарантира пълната съвместимост на проекта на споразумение с Регламента за МГТ. След обсъждане на практическите аспекти на бъдещото прилагане на проекта на споразумение, Комисията стигна до заключение, че проектът на споразумение ще бъде напълно съвместим с Регламента за МГТ, ако се прилага съгласно допълнителната информация, предоставена от литовските органи.

- Латвия – Руската федерация

През януари 2008 г. на Комисията бе предаден за консултации проект на споразумение между Латвия и Руската федерация. Впоследствие от Латвия бе поискано да обясни процеса на издаване на разрешителни за местен граничен трафик от Руската федерация под формата на визи. През юни 2009 г. Латвия представи преработен проект, който въвежда специално местно гранично разрешително, което отчита изразените опасения по повод на визовия формат. Преработеният проект обаче съдържа изискването за притежаване на пътна медицинска застраховка. Освен това граничният район се състои от административни единици на руска територия, които надхвърлят обхвата на местния граничен район. От Латвия бе поискано да измени тези точки.

- Словакия – Украйна

През март 2008 г. Словакия предаде на Комисията за консултации първия проект на двустранно споразумение. По време на процеса Комисията счете, че проектът на споразумение е несъвместим с Регламента за МГТ, тъй като местният граничен район надвишава позволеното от Регламента за МГТ. Словакия измени споразумението и то влезе в сила на 27 септември 2008 г. Впоследствие, през ноември 2008 г., словашките органи предоставиха на Комисията карта на местния граничен район. Въпреки че картата ясно показва, че местният граничен район е променен, първоначалната оценка на Комисията е, че измененията, направени от словашките органи в окончателната версия на споразумението, е възможно все още да не са достатъчни, за да бъде двустранното споразумение напълно съвместимо с Регламента за МГТ по отношение на обхвата на граничния район. До юни 2009 г. са издадени 466 разрешителни за МГТ, а 54 молби са отхвърлени.

- Полша – Беларус

През април 2008 г. на Комисията бе предаден за консултации и проектът на споразумение между Полша и Беларус. Тъй като това споразумение бе на практика идентично на споразумението между Полша и Украйна, бяха установени същите две несъответствия: обхватът на граничния район (50 км вместо 30 км) и изискването, наложено на лицата, които се ползват от режима за местен граничен трафик, да притежават пътна медицинска застраховка. В този случай също бе поискано от Полша да измени съответните части на споразумението. В края на април 2009 г. Полша предаде изменен проект на споразумение, в който се отчитат коментарите по повод на граничния район, но остава изискването за пътна медицинска застраховка. В края на юни 2009 г. бе поискано от Полша да измени споразумението по съответния начин.

- България – Сърбия

През юли 2008 г. на Комисията бе предаден първият проект на споразумение между България и Сърбия. Комисията предаде на България първоначален набор от коментари по няколко аспекта, по-конкретно: определение за жители на граничен район и статут на гражданите на ЕС в граничния район, условия за влизане на жители на граничния район, обхват на разрешителното за МГТ, елементи, свързани със сигурността, и технически изисквания.

- България – Бивша югославска република Македония

През юли 2008 г. на Комисията бе предаден първият проект на споразумение между България и Бивша югославска република Македония. Комисията предаде на България първоначален набор от коментари, засягащи същите аспекти, както при проекта на споразумение между България и Сърбия.

- Румъния – Украйна

През август 2008 г. на Комисията бе предаден първият проект на споразумение между Румъния и Украйна. Комисията предаде на Румъния първоначален набор от коментари по няколко аспекта, по-конкретно: статут на река Дунав в договореностите за местен граничен трафик, ограничения на граничния район, възможности за налагане на такси

за разрешителните и т.н. През март 2009 г. Румъния представи изменено споразумение, което Комисията счете за съвместимо с Регламента за МГТ.

Действащи двустранни споразумения, които предшестваат датата на влизане в сила на Регламента за МГТ

- **Словения – Хърватия**

През декември 2007 г. Словения официално предаде двустранното споразумение за сътрудничество в областта на граничния трафик между Словения и Хърватия, което е в сила от 2001 г. В процеса на оценка Комисията отбеляза няколко несъответствия, по-конкретно: споразумението се ограничава само до гражданите на договарящите се страни, без да обхваща други граждани на ЕС и лица, които се ползват от общностното право на свободно движение; липсва изискване за минимален период на пребиваване в граничния район; липсват съответни елементи, свързани със сигурността; налице са неподходящ период на валидност, неясни условия за издаване на разрешителни, липса на ясна забрана за влизане за лица, които са обект на сигнал в базите данни. Също така бе невъзможно ясно да се определи обхватът на местния граничен район и неговото съответствие с Регламента за МГТ. През март 2008 г. от Словения бе поискано да измени споразумението, за да го приведе в съответствие с Регламента за МГТ. В края на ноември 2008 г. Словения призна, че някои от разпоредбите на двустранното споразумение действително трябва да бъдат приведени в съответствие. По отношение на граничния район Словения обясни, че той включва зона от около 10 км от самата граница. След като анализира картите, предоставени от Словения, Комисията прецени, че местният граничен район изглежда е в съответствие с Регламента за МГТ.

Словения съобщи, че на среща през декември 2007 г. е уведомила Хърватия за необходимостта от изменение на споразумението. Не бе дадена обаче ясна информация относно графика за необходимите изменения. Така през април 2009 г. от Словения бе поискано да представи на Комисията график за осъществяването на измененията, свързани с въпросите, които продължават да бъдат несъвместими с Регламента за МГТ, като въвеждането на елементи, свързани със сигурността, в издаваните разрешителни, или предоставянето на права за получаване на разрешително за МГТ на кандидати, които изпълняват условията, и които не са хървати или словенци.

4. МЕРКИ ЗА УЛЕСНЕНИЕ, ПРИЛАГАНИ ОТ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Държавите-членки са приложили в различна степен мерките за улеснение, предвидени в Регламента за МГТ. В нито едно от двустранните споразумения, по които са проведени консултации, не е използван целият спектър от мерки за улеснение. Повечето държави-членки прилагат по-строги изисквания от тези, предвидени в Регламента за МГТ. Следните бележки се отнасят както до споразумения, влезли в сила, така и до проектите на споразумения, изброени в предходния раздел.

- **90 дена непрекъснат престой**

Всички споразумения, с изключение на едно, определят допълнителни ограничения по отношение на периода на престой в граничния район, т.е. 90 дена в рамките на 180 дена. В един случай въпросната държава-членка е намалила периода на непрекъснат престой до 30 дена. Въпреки това, без значение на обстоятелствата, не е ясно как тези

държави-членки на практика проверяват продължителността на престоя, като се има предвид, че при преминаване на границата не се поставят печати в паспорта.

- Период на пребиваване в местния граничен район, определен на 1 година

Във всички споразумения минималният период на пребиваване е по-дълъг от изискваната в Регламента за МГТ една година. В пет от споразуменията изискваният минимален период на пребиваване в граничния район е определен на три години.

- Разрешителни за местен граничен трафик, издавани безплатно

Само едно от споразуменията предвижда, че всички разрешителни за местен граничен трафик ще бъдат издавани безплатно, както е разрешено в Регламента за МГТ. Таксата за издаване на разрешителни в другите споразумения варира между 20 и 35 EUR.

- Разрешителните за МГТ могат да бъдат издавани с период на валидност до 5 години.

Всички споразумения, с изключение на едно, предвиждат възможността за издаване на разрешителни за до 5 години.

5. СРЕЩАНИ ТРУДНОСТИ ПРИ АНАЛИЗА НА ПРОЕКТИТЕ НА ДВУСТРАННИ СПОРАЗУМЕНИЯ

По време на консултациите с държавите-членки бяха отбелязани два основни проблема при тълкуването на Регламента за МГТ:

- Определянето на местния граничен район

Съгласно член 3, параграф 2 от Регламента за МГТ:

„граничен район“ означава район, който се простира на не повече от 30 километра от границата. Местните административни райони, които се считат за граничен район, се уточняват от съответните държави в техните двустранни споразумения по член 13. Ако част от такъв район е разположена между 30 и 50 километра от граничната линия, независимо от това той/тя се счита като част от граничния район.“

Някои споразумения (както е посочено в раздел 3) са описали местния граничен район така, че на практика граничният район е определен на 50 км от границата (а не 30 км, както е изискването в Регламента за МГТ). Въпросните държави-членки твърдят, че съществува двусмислие, поне що се отнася до текста на английски език на Регламента за МГТ, по отношение на това дали думата „тя/той“ се отнася до избрания граничен район или до частта от района, обхваната в 50-километровата линия. Ако се отнася до избрания район, може да се твърди, че – при условие че поне част от района е в зоната между 30 и 50 км – цялата зона до 50 км може да се счита като част от граничния район.

Комисията обаче не подкрепя такова тълкуване. На първо място, от френската версия – *"toute partie d'une de ces communes située à plus de 30 mais à moins de 50 kilomètres de la ligne frontalière est néanmoins considérée comme appartenant à la zone frontalière"* – е

ясно, че само частта от административния район в рамките на 50 км от границата може да се счита за част от граничния район.

На второ място, при цялостен прочит на член 3, параграф 2 е ясно, че намерението на законодателя е по принцип да ограничи местния граничен район до 30 км. Следователно, по принцип, административните единици, които трябва да бъдат взети под внимание за режима за местен граничен трафик, трябва да имат местна административна структура, която остава в рамките на 30 км от границата, а не регионална, под-национална структура като „départements“, „provinces“ или „województwa“, която по своя характер се простира над 50 км и така при всички случаи ще позволи обхват на цялата 50-километрова зона по цялата граница. Това ще бъде в явно противоречие с компромиса, постигнат в Европейския парламент и Съвета, който ограничава района до 30 км.

Целта на предвидената в последното изречение дегорация – обхващаща части от местните административни райони, разположени между 30 и 50 км – е да се предотврати ситуация, при която част от даден административен район е само частично включена в граничния район.

Съответно, местното разширяване на граничния район е позволено, когато въпросният административен район надхвърля 30-километровата линия, като в резултат на това районът е отчасти в 30-километровата зона и отчасти в зоната между 30 и 50 км от границата.

Правилото от своя страна означава, че държава-членка, която желае да сключи двустранно споразумение, трябва да избере административни райони, които са поне отчасти в 30-километровата зона и които не се простират отвъд 50-километровата зона, като така гарантира, че целият административен район може да бъде обозначен като граничен район.

Следователно всяка административна единица, която започва от границата, но се простира отвъд 50 км, е автоматично изключена.

Друг важен елемент, който следва да се отбележи, е, че във връзка с някои трети държави, т.е. Руската федерация и Украйна, съществува и друг инструмент, който следва да се използва и прилага в случай на лица, които трябва често да преминават границата и които живеят извън местния граничен район. Този инструмент – по-конкретно споразумението за облекчаване на визовия режим, позволява на някои категории лица да бъдат издавани безплатни многократни входни визи с валидност до 5 години.

- Изискване за пътна медицинска застраховка

Някои държави-членки (както е посочено в раздел 3) са добавили разпоредба, която изисква от притежателите на разрешително за МГТ да представят, при преминаване на границата, доказателство за пътна медицинска застраховка. Въпросните държави-членки твърдят, че такава застраховка е необходима за защита на заведенията за здравно обслужване (основно болници) в граничния район от потенциално нарастване на разходите за медицинско обслужване за граждани на трета държава, които се ползват от схемата на местен граничен трафик.

Възможно е възникването на финансова тежест в граничния район, когато граждани от съседната трета държава се нуждаят от спешно медицинско обслужване и след това си тръгнат, без да платят (този проблем не съществува при „нормалното“ медицинско обслужване, тъй като то се предоставя само при гарантирано плащане чрез здравна осигуровка или други средства). Този проблем обаче може да бъде разрешен по други начини, например чрез споразумение между здравните органи на въпросните държави, както това се прилага между Унгария и Украйна.

Въвеждането на пътна медицинска застраховка като изискване за издаването на разрешителни за МГТ повдига опасения поради следната причина: член 13 от Регламента за МГТ упълномощава държавите-членки да сключват двустранни споразумения. Това упълномощаване може да бъде тълкувано само като разрешение за сключване на споразумение, което стриктно се придържа към изрично позволеното от регламента. Нито член 4, нито член 9, които целят да улеснят пътуването, като опростят условията за влизане и условията за издаване на разрешителни за местен граничен трафик и изключват по-специално необходимостта от представяне на доказателство за средства за съществуване, не споменават възможността за изискване на пътна медицинска застраховка. Така въвеждането на такова изискване в съответните двустранни споразумения би влязло в конфликт с Регламента за МГТ. Освен това притежателите на разрешителни за МГТ са изрично освободени от задължението да притежават виза и Общите консулски инструкции предвиждат, че не може да бъде наложено изискване за пътна медицинска застраховка на тази категория граждани на трета държава.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Въз основа на наличната информация и гореизложения анализ, Комисията стига до следните заключения:

- Настоящият текст на регламента бе резултат от интензивни преговори във и между институциите и се смята, че той постига крехко и точно равновесие между улесняване на личните контакти в граничния район и поддържане на високо равнище на сигурност.
- Държавите-членки следва да бъдат окуражавани да използват пълноценно други инструменти, които са на тяхно разположение, за улесняване на трансграничните контакти. Например в случая с Украйна и Руската федерация съществува споразумение за облекчаване на визовия режим, което позволява някои категории лица, на които се налага често да пътуват, да получат многократни входни визи с валидност до 5 години.
- Механизмът за консултиране бе създаден, за да се гарантира пълна съвместимост на двустранните споразумения за местен граничен трафик с параметрите, определени в Регламента за МГТ. Консултациите с държавите-членки бяха относително интензивни. Въпреки това резултатът от тези консултации не винаги е задоволителен, тъй като някои държави-членки пренебрегват последната фаза на процедурата, т.е. „поправянето“, преди да подпишат двустранните споразумения, по отношение на разпоредбите, несъвместими с Регламента за МГТ.

- Само три двустранни споразумения за МГТ са влезли в сила от приемането на Регламента за МГТ – между Унгария и Украйна (от 11 януари 2008 г.), Словакия и Украйна (от 27 септември 2008 г.) и Полша и Украйна (от 1 юли 2009 г.). Следователно е трудно да се стигне до практически заключения въз основа на толкова ограничен опит, особено що се отнася до броя на лицата, които се ползват от режима, или до това дали въпросните мерки или условия за улеснение са се оказали проблематични. Държавите-членки обаче не съобщават за сериозни злоупотреби от страна на притежатели на разрешително за МГТ или за рискове за сигурността в Шенгенското пространство, произтичащи от споразуменията.
- По принцип Комисията счита, че настоящият доклад се изработва на прекалено ранен етап, за да се преразглежда Регламент № 1931/2006 по отношение на параметрите, определени за двустранните споразумения.
 - По отношение на пътната медицинска застраховка – възможно е възникването на финансова тежест в граничния район, когато граждани от съседната трета държава се нуждаят от спешно медицинско обслужване и след това си тръгнат, без да платят (този проблем не съществува при „нормалното“ медицинско обслужване, тъй като то се предоставя само при гарантирано плащане чрез здравна осигуровка или други средства). Този проблем обаче може да бъде разрешен по други начини (например чрез споразумение между здравните органи на въпросните държави). Понататъшният опит при прилагане на споразуменията, базирани на настоящия Регламент за МГТ, ще помогне да се оцени потенциалният размер на проблема.
 - По отношение на граничния район, на този етап Комисията е готова да обмисли възможности за известна гъвкавост при определяне на граничния район в двустранно споразумение, ако определението, дадено в Регламента за МГТ, води в отделни случаи до ситуации, които противоречат на духа на регламента, който позволява при изключителни обстоятелства разширяването на граничния район, за да не се разделя изкуствено дадена общност. Освен това, при наблюдаването на прилагането на Регламента за МГТ, Комисията ще отделя специално внимание на параметрите за определяне на местния граничен район. Следователно Комисията би приветствала обсъждане с държавите-членки относно това дали регламентът се счита за достатъчно гъвкав, за да обхване особените ситуации във връзка с конкретни гранични райони, и е готова да обмисли необходимостта от предлагане на изменения на регламента с оглед на това обсъждане.
 - Постепенно ще бъде събрана по-подробна информация, тъй като все повече споразумения ще бъдат прилагани на практика. Комисията е готова през втората половина на 2010 г. да докладва отново на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането и функционирането на режима за местен граничен трафик.